

Lovforslagets paragraffer, ændringsfor-
slagene og spørgsmålet om lovforslagets
overgang til tredje behandling sættes til for-
handling under ét.

Kampmann (S):

Det radikale venstres ændringsforslag
starter egentlig efter vor opfattelse i den
forkerte ende af problemstillingen. Det er
vel ikke forkert at opfatte ændringsforslaget
som et forsøg på særlig behandling eller op-
splitning af hæftelsesbestemmelserne. Det
rigtige havde vel været at sammenholde
hæftelsesbestemmelserne og betalingsbe-
stemmelserne, og dermed havde det rigtige
synspunkt også været at inddrage hæftelses-
spørgsmålet, således som de radikale gør
det, i hele spørgsmålet om en udvidet ad-
gang til særbeskatning og ikke alene til
denne beskedne udvidelse af særbeskatnin-
gen, som foreligger i regeringens forslag. Af
den årsag, som jeg synes er klart dokumen-
teret, kan vi ikke på dette tidspunkt støtte
det radikale ændringsforslag.

Jeg vil godt præcisere, at socialdemokra-
terne er sympatisk indstillet over for at gå
videre i retning af en ophævelse af sam-
beskatningen og en udvidet særbeskatning,
men vi ved jo alle sammen, at de store
penge, de store problemer og de store pro-
venuforskydninger ligger i forbindelse med
formueafkastningen og i denne forbindelse
med rentefradragsreglen ægtefællerne imel-
lem. Dette spørgsmål er vi parate til at tage
fat på, og her hører spørgsmålet om hæftel-
sesreglerne hjemme.

Jens Foged (V):

Venstre ser med sympati på spørgsmålet
om ophævelse af sambeskatningen på en
sådan måde, at der virkelig tages hensyn til,
om det er rimeligt og rigtigt over for, skal
vi sige såvel enlige som samgifte. Det er i
det hele taget et spørgsmål af en lang
videre rækkende karakter, end der er tale
om i det foreliggende lovforslag, og derfor
er vor indstilling den, at vi kan tiltræde for-
slaget, som det er fremsat, og indstiller der-
for at stemme imod de forskellige ændrings-
forslag ud fra den betragtning, at vi for-
venter, at spørgsmålet om hele problemet
om sambeskatning tages op i en videre
sammenhæng, sådan at vi kan få alle ting
kulegravet og forhåbentlig nå frem til en

løsning, der er mere rimelig end den, vi
har nu.

Glistrup (FP):

Her i landet er vi kommet så langt frem,
at en enlig kvinde kan få et fradrag for sine
forsikringspræmier på 3.000 kr. efter nøj-
agtig samme regler, som alle mænd kan
få det, og det er da selvfølgelig rart, at vi
er kommet så langt i kvindefrigørelsens
epoke.

Vi er yderligere kommet det skridt videre,
at hvis kvinden forlover sig med en mand
og flytter sammen med ham og lever papir-
løst med ham, kan hun have sine 3.000 kr.
i fradrag og manden sine 3.000 kr. i fradrag.
Men sker der så det, at disse formastelige
mennesker vover at gå hen og indgå ægte-
skab med hinanden og få en vielsesattest,
så kommer skattelovgivningen og straffer
dem og siger: nu må I ikke mere have de
fradrag, som alle andre borgere har, nu kan
I kun tilsammen have 3.000 kr. i fradrag.
Denne ganske klare og skarpe straf for at
sige ja foran alteret i kirken er noget, som
fremskridtspartiet vil have ophævet med sit
ændringsforslag nr. 3. Det er det eneste ind-
hold, der simpelt hen ligger i ændringsfor-
slag nr. 3.

Når vi om lidt skal til at stemme om det,
skal vi se, hvordan det fordeler sig i folke-
tinget: hvem vil have, at man straffer det
at sige ja foran alteret på den måde, at
man så pludselig mister det fradrag, som
alle andre borgere har, og hvem i folke-
tinget mener ikke, at lovgivningen fortsat
skal have denne straf for ægteskab? Den
fordeling får vi altså at se, når vi om lidt
skal stemme om ændringsforslag nr. 3.

Så er der derudover yderligere nogle æn-
dringsforslag, som vi skal til at stemme for
eller imod.

Det første af dem angår spørgsmålet om,
hvorvidt den ene ægtefælle, i dette tilfælde
er det typisk manden, skal hæfte for skatter,
der er lagt på noget, som ejes af den anden
ægtefælle. Her kom det danske samfund jo
i 1925 frem til den afklaring, at hver ægte-
fælle skal hæfte for den gæld, der vedrører
den pågældende ægtefælles egne forhold,
egen formue osv. Men skattelovgivningen
haltede som så mange gange ellers bagefter,
og det var således, at vi igennem mange år
faktisk havde en samhæften for skatter,